Súd:	Okresný súd Bratislava V
Spisová značka:	7C/223/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1516217279
Dátum vydania rozhodnutia:	17. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Eva Šajmovičová
ECLI:	ECLI:SK:OSBA5:2018:1516217279.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V sudkyňou JUDr. Evou Šajmovičovou v právnej veci žalobkyne: L.. X. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX, M., zast.: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, Bratislava, proti žalovanému: News and Media Holding, a.s., IČO: 47 256 281, so sídlom Einsteinova 25, Bratislava, zast.: 1. SCHWARZ advokáti, s.r.o., so sídlom Digital Park II, Einsteinova 25, Bratislava, 2. ŠKUBLA & PARTNERI, s.r.o., so sídlom Digital Park II, Einsteinova 25, Bratislava o ochranu osobnosti takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je povinný do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku uverejniť v týždenníku ,,PLUS 7 DNÍ, spoločenský týždenník“ v časti ,,Z domova“ ospravedlnenie nasledujúceho znenia:

,,OSPRAVEDLNENIE L.. X. F.:

V TÝŽDENNÍKU ,,PLUS 7 DNÍ, SPOLOČENSKÝ TÝŽDENNÍK“ SME POSTUPNE UVEREJNILI ČLÁNKY:

,,PRAVÁ RUKA BOSA“ NA STRANE Č. 124 A 125 TÝŽDENNÍKA ZO DŇA 28.4.2016. Č. 17/2016;

,,BOHÁČI ČERNÁKOVCI: ZA PENIAZMI IŠLI AKO TIGRE ZA MÄSOM“ NA STRANE Č. 95 AŽ 98 TÝŽDENNÍKA ZO DŇA 2.6.2016, Č. 22/2016 A

,,ČERNÁKOVCI A SÝKOROVCI: GANGY SPOJILA VRAŽA PREDNOSTU“ NA STRANE Č. 83 AŽ 86 TÝŽDENNÍKA ZO DŇA 23.6.2016, Č. 25/2016,

V KTORÝCH SME VEREJNOSŤ ZAVÁDZAJÚCIM SPÔSOBOM A NEPRAVDIVO INFORMOVALI O OSOBE PROKURÁTORKY GENERÁLNEJ PROKURATÚRY SR L. A O JEJ PROFESIONÁLNOM POSTUPE V TRESTNÝCH VECIACH TÝKAJÚCICH SA TZV. SKUPINY ČERNÁKOVCOV, V KTORÝCH VYKONÁVALA PROKURÁTORSKÝ DOZOR, ČÍM SME NEOPRÁVNENE ZASIAHLI DO JEJ CTI, ĽUSDKEJ DÔSTOJNOSTI, DOBRÉHO MENA, POVESTI A SÚKROMIA. ZA TENTO NEOPRÁVNENÝ ZÁSAH SA L. OSPRAVEDLŇUJEME.

News and Media Holding a.s.
vydavateľ týždenníka PLUS 7 DNÍ, spoločenský týždenník“

s tým, že toto ospravedlnenie musí byť uvedené štandardnou veľkosťou s druhom písma, s textom napísaným veľkými písmenami abecedy.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 10.000 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Vo zvyšku súd žalobu zamieta.

IV. Žalobkyni súd priznáva náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa svojou žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 13.12.2016 domáhala toho, aby súd zaviazal žalovaného uverejniť ospravedlnenie v týždenníku PLUS 7 DNÍ ospravedlnenie v znení ako je vo výroku tohto rozsudku ako aj zaplatenia náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 50.000 Eur a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnila tým, že žalovaný uverejnil v týždenníku PLUS 7 DNÍ, ktorého vydavateľom je žalovaný, postupne tieto články autora C. U.: „Pravá ruka bosa“ - článok uverejnený na stranách č. 124 a 125 týždenníka zo dňa 28.4.2016, č. 17, ročník XXVI.
„Boháči černákovci: Za peniazmi išli ako tigre za mäsom“ - článok uverejnený na stranách č. 95 až 98 týždenníka zo dňa 2.6.2016, č. 22, ročník XXVI. a
„Černákovci a sýkorovci: T. spojila vražda prednostu“ - článok uverejnený na stranách č. 83 až 86 týždenníka zo dňa 23.6.2016, č. 25, ročník XXVI.
Tvrdeniami obsiahnutými v článkoch autor mal neoprávnene zasiahnuť do jej osobnostných práv, čím znížil jej dôstojnosť, vážnosť a česť v takej intenzite, že sú splnené zákonné podmienky ustanovenia § 13 ods. 1, 2 OZ. Podľa názoru žalobkyne dôraz dotknutého žurnalistického textu je nepochybne kladený na vyvolanie fiktívneho dojmu o jej skorumpovanosti a jej tendenčnom postupe. Úmyslom autora článku je jednoznačne dehonestovať, obviniť, očierniť, uraziť a nepriamo aj spoločensky odsúdiť L.. X. F., ako prokurátorku Generálnej prokuratúry SR. Zvolenými výrazmi (a fotografiami) autor podsúva čitateľovi záver, že žalobkyňa úmyselne, účelovo a ignorujúc dôkazy zrušila obvinenia vznesené komplicom U. I., a to napriek tomu, že k takémuto konaniu nikdy nedošlo. Čitateľovi je zreteľne podsúvaný celkový záver, že žalobkyňa nerozhoduje vo vzťahu k L. M. a ďalším osobám štandardne, objektívne a nestranne, resp. chráni niekoľkonásobných vrahov pred spravodlivosťou. To navyše vystavuje žalobkyňu obzvlášť závažnému podozreniu z prijímania úplatkov, iných nenáležitých výhod. Neoprávneným zásahom žalovaného malo dôjsť k zníženiu jej dôstojnosti a vážnosti do takej miery, že ujma, ktorú žalobkyňa utrpela, nemôže byť náležite zmiernená ani vyvážená iba prostriedkami podľa § 13 ods. 1 OZ, ktoré sú skôr typické pre osobnostné konflikty „bez verejnej publicity“. Za účelom zachovania adekvátnej ochrany jej práv a oprávnených záujmov je nevyhnutné satisfakčne kompenzovať vzniknutú ujmu v osobnostnej oblasti peňažnou náhradou podľa § 13 ods. 2 OZ. Vo výške 50.000 Eur, ktorú považuje za primeranú spôsobenej ujme. Žiadala priznať náhradu trov konania.
2. Žalovaný žiadal žalobu žalobkyne zamietnuť, nakoľko napádané články iba pravdivo, primerane a v súlade s čl. 26 Ústavy SR informujú čitateľov o vyšetrovaní tzv. mafiánskych vrážd, t. j. legitímne sa venujú téme verejného záujmu. Články pritom nikde neuvádzajú tendenčné tvrdenia prezentované žalobkyňou v žalobe. Akékoľvek tvrdenia o skorumpovanosti žalobkyne, či o účelovom a nespravodlivom rozhodovaní vo vyššie uvedených trestných veciach predstavujú len subjektívnu interpretáciu žalobkyne, ktoré žalovaný nikde v Článkoch neuverejnil, a to ani vo forme hodnotiacich úsudkov. Z týchto dôvodov považuje žalobu žalobkyne za absolútne nedôvodnú. Žiadal tiež priznať náhradu trov právneho zastúpenia. 3. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom sporových strán, svedkov JUDr. Y. U., X. F., P. F., U.. P. X., C. U. a oboznámil sa s písomnými dokladmi tvoriacimi súdny spis, pričom zistil tento skutkový stav: V týždenníku PLUS 7 DNÍ, ktorého vydavateľom je žalovaný, boli postupne uverejnené tieto články autora C. U.: „Pravá ruka bosa“ - článok uverejnený na stranách č. 124 a 125 týždenníka zo dňa 28.4.2016, č. 17, ročník XXVI. (čl. 1)
„Boháči černákovci: Za peniazmi išli ako tigre za mäsom“ - článok uverejnený na stranách č. 95 až 98 týždenníka zo dňa 2.6.2016, č. 22, ročník XXVI. (čl. 2) a
„Černákovci a sýkorovci: Gangy spojila vražda prednostu“ - článok uverejnený na stranách č. 83 až 86 týždenníka zo dňa 23.6.2016, č. 25, ročník XXVI. (čl. 3) Ako súčasť textu článku 1 sú uverejnené okrem iného nasledujúce výroky:
„To im totiž za necelých dvadsaťštyri hodín zmietla prokurátorka X. F. zo stola“ - nadväzujúci na predchádzajúcu vetu, v zmysle ktorej sa napätie medzi policajtmi a prokurátormi malo vyhrotiť, keď voči L. M. vzniesli obvinenie z vraždy „bieleho koňa“ Z. M..
„Prokurátorka si zobrala voľno napriek tomu, že prípad vraždy Z. M. zostane po dvadsiatich rokoch navždy premlčaný, práve v čase jej oddychu - teda 30. apríla 2016. “ - ako skutkové tvrdenie, ktoré

bezprostredne nadväzuje na vetu, v zmysle ktorej je zaujímavé, že X. F. po tomto rozhodnutí (zrušení obvinenia) odcestovala na dovolenku.
„Rozhodnutím prokurátorky tiež policajti stratili šancu na znovuobvinenie M. z vraždy T..".
„Prokurátorka X. F.: M. trestné stíhanie pre vraždu M. zastavila za necelých dvadsaťštyri hodín" - ako sprievodný popis k fotografii žalobkyne.
Text článku 1 je doplnený o relevantný citát X. C., muža, ktorý bol podľa autora v prípade „černákovských" vrážd pre políciu kľúčovým svedkom, a to:
„Aj malé dieťa musí vedieť, že za M. musí niekto stáť. Bez toho by si na polícii či na prokuratúre nevybavil to, čo si vybavil on teraz," uzavrel C..
Súčasťou textu článku 2 sú aj tieto výroky:
„Prokurátorka X. F. to však videla inak" - nadväzujúci na predchádzajúcu vetu, v zmysle ktorej L. M. „užívajúceho si slasti váženého podnikateľa" policajti po rokoch zadržali a žiadali pre neho väzbu.
„Netrvalo jej ani jeden deň, aby naštudovala niekoľkostostranový spis a rozhodla o zrušení M. obvinenia.".
„Neprekážalo jej ani to, že okrem I. opísal vraždu aj X. C., ktorému sa M. v časoch najväčšej slávy o jeho nevydarenej strele do oka tiež pochválil.".
„Prokurátorka X. F., vľavo, ho obvinenia zbavila za necelých dvadsaťštyri hodín" - ako súčasť sprievodného popisu k fotografiám žalobkyne a L. M., ktorý sa mal zúčastniť na poprave V. X. aj Z. M., no dodnes si neodpykal ani deň za žiadnu vraždu.
V rámci článku „Ako dopadli aktéri černákovských vrážd" sa vo vzťahu k L. M. uvádza: „Policajti sa ho pokúsili obviniť z dvoch vrážd, no prokurátori pod vedením P. X. ho obvinenia zbavili.".
Na záver je v článku 2 citovaný U. F., podľa jeho vlastných slov hlavný „výpalník" černákovcov, ktorý sa údajne netají tým, že sa sám zúčastnil na piatich vraždách:
„Ja som s L. teraz zadobre, takže dostávam od neho nejakú podporu. Už sú veci tak rozbehnuté, že by som sa priklonil na L. stranu. Možno má peniaze, čo by nemal mať, ale stará sa o ne dobre.".
Ako súčasť textu článku 3 sú uverejnené nasledujúce výroky:
„Zaujímavé je, že podľa podkladov, ktoré máme k dispozícii, sa mu nik z kompetentných neozval ani po vyše roku od odoslania listu." - ako skutkové tvrdenie súvisiace s predchádzajúcimi vetami, v zmysle ktorých U. I. písomne oznámil generálnej prokuratúre svoj zámer vypovedať o vražde X. V. a ďalších v júni 2013.
„V apríli 2016 prokurátorka X. F. zmietla rozhodnutie vyšetrovateľov zo stola a štyrom z piatich mužov obvinenie zrušila." - nadväzujúci na predchádzajúci odsek, v zmysle ktorého to už vo februári 2015 (2016) vyzeralo tak, že spravodlivosť zvíťazí, keďže policajti obvinili z vraždy V. piatich vysokopostavených mužov slovenského podsvetia, vrátane L. M..
„L. M., U. M., E. G. a G. V. sa môžu za zrušenie obvinenia v prípade likvidácie V. poďakovať prokurátorke X. F." - ako súčasť sprievodného popisu k fotografiám, na ktorých sú vyobrazené identifikované osoby a žalobkyňa.
V rámci článku „Ako dopadli aktéri černákovských vrážd" sa vo vzťahu k L. M. uvádza: „Policajti sa ho pokúsili obviniť z dvoch vrážd, no prokurátori pod vedením P. X. ho obvinenia zbavili."

4. Žalobkyňa na pojednávaní zotrvala na písomných dôvodoch uvedených v žalobe a uviedla, že v predmetných článkoch sa nachádzajú nepravdivé skutočnosti, ktoré vychádzajú z pochybných písomných zdrojov. Ďalej uviedla, že po jej odchode do dôchodku, autor článku dal dopyt na Generálnu prokuratúru, koľkokrát bola disciplinárne potrestaná, čím jednoznačne preukázal svoj negatívny vzťah k jej osobe. Taktiež z reakcií ľudí na predmetný článok na internete vyznieva, že za to, ako rozhodovala, dostala nejaké peniaze, čím si mala ,,založiť druhý dôchodkový pilier". Pritom počas jej 39-ročného pôsobenia na prokuratúre si svoju prácu vykonávala riadne, bola pravidelne odmeňovaná, ani raz nebola disciplinárne potrestaná, ani len disciplinárne konanie voči nej nebolo vedené. Pokiaľ ide o dopad predmetných článkov, uviedla, že mala záujem pracovať tak, ako jej zákon umožňuje do 65-tich rokov, po uverejnení predmetných článkov cítila zo strany vedenia istú nedôveru a to z toho dôvodu, že podania podané zo strany U., I. a odsúdeného L. I., ktoré by sa inokedy riešili ako žiadosť o preskúmanie úkonov prokurátora, v jej prípade sa riešili ako trestné oznámenia. Z týchto dôvodov išla radšej do dôchodku, nakoľko v ovzduší takejto nedôvery nie je možné riadne vykonávať prácu. Ďalej uviedla, že si nepamätá, že by na prokurátora bol vykonávaný takýto ,,pohon", od apríla 2016 bolo uverejnených 8 článkov o jej osobe, a to v najčítanejšom týždenníku. Poukázala na zaujatosť autora článku C. U., ktorý na pojednávaní s obž. I. si od neho pýtal autogram. Ďalej uviedla, že L. M. pozná v tejto veci z procesných úkonov, ako aj z procesných úkonov vykonávaných na OS Prešov a OS Banská Bystrica, ktoré je už právoplatne skončené, nemá k nemu žiadny vzťah okrem

profesionálneho (prokurátor - obvinený).Pokiaľ ide o osoby F. a C., obidvaja boli taktiež trestne stíhaní, čo ich výpovede robí nedôveryhodnými, oni sami sa označujú, ako členovia I. gangu, navyše F. je psychiatrický pacient. Ďalej uviedla, že jej rodina a priatelia vnímali veľmi negatívne skutočnosti uvedené v predmetnom článku, musela im vysvetľovať svoj postup v uvedených trestných veciach. Aj zo strany kolegov cítila istú nedôveru po uverejnení týchto článkov. Z týchto dôvodov žiadala žalobe v celom rozsahu vyhovieť. 5. Žalovaný uviedol, že uverejnením predmetných článkov žalovaný realizoval právo na slobodu prejavu plne v súlade s čl. 26 Ústavy Slovenskej republiky, a teda ak by aj zverejnením článkov došlo k zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobkyne (k čomu podľa názoru žalovaného nedošlo), tak takýto zásah by nebol považovaný za neoprávnený, keďže podľa konštantnej súdnej praxe ani existencia zásahu do osobnostných práv nemusí nevyhnutne viesť k záveru o neoprávnenosti takého zásahu, ak zásah bol dôsledkom uplatňovania iného základného práva (v danom prípade výkon práva na slobodu prejavu), pričom vzhľadom na okolnosti posudzovanej veci tento zásah nepresiahol hranice primeranosti (proporcionality). Ďalej uviedol, že napádané články sa venovali téme objasňovania mimoriadne závažnej trestnej činnosti, a to vyšetrovaniu tzv. mafiánskych či černákovských vrážd. Objasňovanie takejto závažnej organizovanej trestnej činnosti je možné jednoznačne považovať za otázku verejného záujmu, čo potvrdzuje aj nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 107/2010 z 28. októbra 2010, podľa ktorého „Vecou verejnou, ako už bolo uvedené, je nesporne aj činnosť štátnych orgánov vrátane orgánov činných v trestnom konaní. Existuje preto verejný záujem na tom, aby verejnosť dostala informácie týkajúce sa ich činnosti.“ Uverejnením predmetných článkov tak žalovaný iba napĺňal jeden zo základných účelov tlače, a to informovanie verejnosti o otázkach legitímneho verejného záujmu. Je totiž v záujme celej verejnosti a nie len orgánov činných v trestnom konaní, aby boli násilné trestné činy spáchané zločineckými skupinami riadne vyšetrené a ich páchatelia spravodlivo potrestaní. Skutočnosť, že články informujú o legitímnej téme verejného záujmu vyplýva aj z toho, že o totožnej téme a podobných skutočnostiach vrátane činnosti žalobkyne pri prepustení z väzby a zrušení obvinenia obvinenému L. M. informovali viaceré celoštátne médiá vrátane televízií. Žalovaný ďalej poukázal na judikatúru vo veciach posudzovania zásahov do ochrany osobnosti v prípade osôb verejného záujmu, ktorou je nepochybne aj žalobkyňa. V zmysle tejto judikatúry majú osoby verejne činné nižší stupeň ochrany osobnosti, ako iní občania, ktorí o. i. nedisponujú takým ľahkým prístupom k médiám. Osoby verejne činné majú omnoho ľahšiu možnosť vyvrátiť to, čo ony sami považujú za výmysly. V záujme podpory verejnej diskusie sú médiá práve tým fórom, kde má dochádzať k oponovaniu kontroverzných a zavádzajúcich názorov, pričom tým možno prípadnú ujmu napraviť, alebo minimalizovať omnoho efektívnejším spôsobom, ako cestou súdneho konania. Žalobkyňa a jej kolegovia z Generálnej prokuratúry SR verejne reagovali na mediálne vyhlásenia U. I., ako aj ďalších predstaviteľov jeho zločineckej skupiny a preto ak by aj žalovaný článkami zasiahol do práv žalobkyne na ochranu osobnosti (čo žalovaný popiera), tak žalobkyňa vyjadrením sa v médiách k skutočnostiam uvedených v článkoch dosiahla kompenzačný účinok aj vo vzťahu k právam, ktorých ochrany sa domáha v tomto konaní. Žalovaný nikde v článkoch ani len náznakom netvrdil, že by mala žalobkyňa akýmkoľvek spôsobom chrániť vrahov, rozhodovať v ich prípadoch neštandardne a už vôbec nie to, žeby sa mala dopúšťať akéhokoľvek korupčného konania. Uvedené závery žalobkyne predstavujú len účelovú a tendenčnú interpretáciu zo stany žalobkyne, ktorá však nemá žiaden objektívny základ v napádaných článkoch. Všetky žalobkyňou napádané skutkové tvrdenia uvedené v článkoch sú pravdivé a všetky hodnotiace úsudky majú základ v pravdivých skutkových dejoch. Ďalej žalovaný uviedol, že týždenník PLUS 7 DNÍ nie je odborným periodikom, pričom v zmysle judikatúry Najvyššieho súdu Českej republiky platí, že pri posudzovaní vzťahu práva na ochranu osobnosti fyzickej osoby a práva na informácie je nutné rešpektovať určité špecifiká bežnej periodickej tlače, určenej na informovanie najširšej verejnosti, ktorá sa v konkrétnych prípadoch musí (predovšetkým s ohľadom na rozsah jednotlivých príspevkov a čitateľský záujem) uchyľovať k istým zjednodušeniam, takže nemožno bez ďalšieho tvrdiť, že každé zjednodušenie (alebo skreslenie) musí nutne viesť k zásahu do osobnostných práv dotknutých osôb. Nemožno tak trvať na úplnej presnosti skutkových tvrdení a klásť tým vo svojich dôsledkoch na novinárov nesplniteľné nároky. Žalovaný ďalej dodáva, že v článkoch iba sprostredkúva bežným čitateľom informácie týkajúce sa vyšetrovania obzvlášť závažnej trestnej činnosti, a to prostredníctvom jazyka obyčajného čitateľa. Nikde však nespochybňuje odbornosť žalobkyne, nikde nehodnotí zákonnosť či nezákonnosť jej rozhodnutí a už vonkoncom nepodsúva čitateľom žiadne informácie o skorumpovanosti žalobkyne, ako sa to účelovo snaží vykresliť žalobkyňa v žalobe. Žalovaný má za to, že v prípade napádaných výrokov ide buď o hodnotiace úsudky autora článku alebo pravdivé skutkové tvrdenia a zverejnením predmetných výrokov nemohlo v žiadnom prípade dôjsť ku akémukoľvek zásahu do osobnostných práv žalobkyne. V súvislosti s požadovanou náhradou nemajetkovej ujmy žalovaný poukazuje aj na konštantnú judikatúru a predkladá prehľad

rozhodovacej praxe slovenských a českých súdov vo veciach náhrady nemajetkovej ujmy obetí trestných činov a zároveň žiada súd, aby pri prípadnom rozhodovaní o náhrade nemajetkovej ujmy zohľadnil predmetnú rozhodovaciu prax. Žalovaný má za to, že žalobkyňou požadovaná náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 50 000 Eur je zjavne neprimeraná a významným spôsobom presahuje výšku náhrad, ktorá je priznávaná obetiam trestných činov, ktorých ujma v porovnaní s údajnou ujmou žalobkyne je podľa názoru žalovaného podstatne vyššia. Vzhľadom na tieto skutočnosti žalovaný považuje žalobu žalobkyne za nedôvodnú a navrhol ju zamietnuť v celom rozsahu. 6. Svedkyňa L.. Y. U. - priateľka žalobkyne, uviedla, že žalobkyňu pozná od VŠ ako slušnú a erudovanú právničku a myslí si, že je zamestnaná na správnom mieste zodpovedajúcom jej schopnostiam a vlastnostiam. Po prečítaní predmetného článku sa jej brat pýtal, či už aj žalobkyňa sa dostala na stranu nestatočných prokurátorov. Ďalej uviedla, že autor článku popisoval I. a M. vo veľmi dobrom svetle, avšak o prokurátorke - žalobkyni, písal v negatívnom svetle. Má vedomosť o tom, že predmetné články mali veľmi negatívny dopad na celú rodinu žalobkyne, nakoľko jej manžel denno-denne prinášal domov ďalšie informácie a žalobkyňu to veľmi deptalo. Bola z toho veľmi utrápená. Na košických súdoch aj v iných inštitúciách, kde sú zamestnaní ich spolužiaci sa bavili o týchto témach, ktoré boli obsahom predmetných článkov. Ďalej uviedla, že v súvislosti so žalobkyňou sa venovali tejto téme aj iné média, ktoré podľa nej informovali objektívne, v súlade s tlačovým zákonom, zatiaľ čo predmetné články boli podľa jej názoru a názoru jej okolia znevažujúce voči žalobkyni.

7. Svedok X. F. - manžel žalobkyne, uviedol, že predmetné články veľmi negatívne odplynili ich rodinný život. Po vyjdení predmetných článkov sa jej pýtal na skutočnosti uvedené v nich. Bolo tam uvedené plné meno žalobkyne a fotografia v strede medzi fotografiami M. a I., čo mu pripadalo veľmi nevhodné a články vyzneli tak, ako keby žalobkyňa vo veciach rozhodovala zaujato a na strane M., čo mu dávali najavo aj známi a kolegovia, ktorí prečítali tieto články. Predmetné články mali dopad nielen v jeho zamestnaní, medzi kolegami, ale aj medzi susedmi, známymi, nakoľko pochádzajú s manželkou z jednej dediny, tak aj medzi krajanmi. Ďalej uviedol, že medzi ním a žalobkyňou pod vplyvom predmetných článkov dochádzalo ku konfliktom a preto trval na tom, aby radšej išla do dôchodku, čo manželka aj urobila, následne v týždenníku PLUS 7 DNÍ sa objavil článok, kde sa uvádzalo, že žalobkyňa išla do dôchodku za záhadných okolností. Počas svojej kariéry žalobkyňa nikdy nebola spájaná s korupčným správaním. Ďalej uviedol, že aj synovia boli rozhorčení predmetnými článkami, kde sa sústavne opakovali zavádzajúce skutočnosti, čo malo veľmi negatívny dopad nielen na synov, ale aj blízkych príbuzných a priateľov. Pri zvedavých otázkach sa stretol aj s negatívnymi narážkami na manželku, cítil zo strany okolia, že si o nej myslia, že berie úplatky, nakoľko tieto články navodzovali takúto situáciu. Žalobkyňa spomínala, že musela tieto články vysvetľovať aj kolegom na prokuratúre a mala pocit, že aj na polícii vyšetrovatelia spočiatku mali pochybnosti o jej bezúhonnosti.

8. Svedok P. F. - syn žalobkyne, uviedol, že uverejnenie predmetných článkov malo veľmi negatívny dopad nielen na celú rodinu, ale aj na známych a priateľov. Rodičia pochádzajú z jednej dediny, F. tam všetci poznajú a vzhľadom k tomu, že v predmetných článkoch bolo uverejnené plné meno žalobkyne aj jej fotografia, všetci vedeli o kom boli uverejnené tieto veľmi negatívne informácie, ktoré navádzali dojem, že žalobkyňa bola vo veci ovplyvňovaná zo strany mafiánov. Po vyjdení predmetných článkov sa tieto skutočnosti denno-denne pertraktovali jednak na rodinných oslavách, kamaráti a známi mu posielali sms-ky alebo cez WhatsApp, že o jeho matke čítali a videl na nej, že ju to veľmi trápi. Nikoho nezaujímalo, koľko dobrého žalobkyňa vykonala na GP, v článkoch sú uverejnené len negatívne informácie. Otec takmer denne chodil domov s otázkami, ktoré mu kládli jeho kolegovia v práci. Taktiež svedkova manželka si všimla, že tieto udalosti sa podpísali aj na zdravotnom stave žalobkyne. Ďalej uviedol, že ľudia po prečítaní článkov minimálne mohli mať pochybnosti o nezaujatosti žalobkyne. Predmetné články považuje za absurdné, nakoľko sa v nich vyskytujú vyjadrenia mafiánov, ale nebol daný priestor pre odborné vysvetlenie, teda boli tendenčné a zavádzajúce.

9. Svedok U.. P. X. - námestník GP pre trestný úsek, uviedol, že žalobkyňa, je jeho bývalá kolegyňa, ktorej bol funkčne nadriadeným, avšak žalobkyňa v trestných veciach popisovaných v článkoch bola vedúca tímu. Uviedol, že od roku 2010, kedy právoplatne skončil proces s obž. I., média namiesto toho, aby ocenili prácu orgánov činných v trestnom konaní, doslova prenasledujú ľudí, ktorí sa najviac zaslúžili v boji proti organizovanému zločinu. Je mu známa mediálna kampaň proti JUDr. F., ktorej postup ako nadriadený hodnotí ako absolútne v súlade so zákonom a profesionálny. Žalobkyňa bola prvá prokurátorka, ktorá dokončila vec organizovaného zločinu. Z tohto pohľadu možno povedať, že žalobkyňa má najviac skúseností v tejto oblasti o čom svedčí aj rozhodnutie NS SR, ktorým bol

obžalovanému uložený doživotný trest odňatia slobody. Ďalej uviedol, že nemá vedomosť o tom, že by niekto spochybnil jej profesionalitu alebo odbornosť. Žalobkyňa od roku 2005 dozorovala predmetné veci do roku 2010. Ďalej uviedol, že má vedomosť o tom, že po spornej medializácii boli z vonkajšieho prostredia podané podnety, ktoré GP vyhodnotila ako trestné oznámenia voči prokurátorke, takýto neštandardný postup môže byť dôsledok masívnej medializácie namierenej proti žalobkyni. Svedok potvrdil, že predmetné články negatívne vplývali aj na jej rodinné vzťahy a vzťahy okolia. Žalobkyňa tiež skončila služobný pomer vďaka týmto mediálnym atakom, hoci svedok bol veľmi sklamaný, nakoľko predpokladal, že svoje veci dokončí, lebo jej to jednak dovoľoval zdravotný stav a tiež ju práca bavila, avšak vďaka tejto negatívnej medializácii išla radšej do dôchodku. Ďalej uviedol, že minimálne dvakrát bol prešetrovaný postup žalobkyne a ďalších prokurátorov a jej činnosť bola vyhodnotená ako absolútne v súlade so zákonom. Ďalej bol brífing na TA3 dňa 03.11.2016, bolo to na pokyn GP kde s kolegyňou vysvetľovali novinárom postup prokurátorov v konaní, aj autor predmetného článku bol prítomný, dokonca týždenníku PLUS 7 DNÍ bolo zaslané stanovisko GP, ktoré spracovával spolu s tlačovým odborom GP, toto však nikdy nebolo v týždenníku uverejnené.
10. Svedok C. U. - autor článkov, uviedol, že viac ako 10 rokov robí novinára a vždy sa venoval len krimi - problematike, cca od roku 2009-2010 sa venuje slovenskému podsvetiu a organizovanému zločinu. V rámci svojej práce bol zaradený ako investigatívny redaktor, ktorý pracoval hlavne v teréne a jeho úlohou bolo konfrontovať všetky strany trestných vecí s informáciami, ktoré získaval. Spočiatku písal články v súvislosti s M. U., kľúčovou osobou bol L. M., ktorého vyhľadal a ktorý mu najprv poskytol rozhovor a potom sa mu vyhrážal, že si s ním nikdy nemal začínať. Podobným spôsobom sa pustil aj do prípadov U. I., kde je predmetom verejného záujmu, aby bola verejnosť informovaná o stave vyšetrovania a aj o ľuďoch, ktorí sa s ním zúčastňovali na trestnej činnosti. Mal to byť len akýsi materiál zaujímavý pre ľudí, ale keď „ vyštartoval do terénu“ a pôsobil tam cca 3 mesiace, tak stretol asi 5 vrahov, ktorí neboli za mrežami, ale na ulici medzi nami. Jedným z nich bol napr. L. M., U. F., M., F., ktorí sú stále na slobode. Podľa neho médiá, tým, že píšu o takýchto témach, vykonávajú akýsi verejný dohľad nad trestným konaním, nad vecami, ktoré sa diali a informácie, ktoré prinášajú, môžu viesť k novým skutočnostiam v trestnom konaní. Pri konfrontácii s U. F., ktorý sa mu priznal k 6 vraždám, zažil, že sa mu F. vyhrážal, tak, že si priložil prst na čelo a povedal, aby sa mu na čele nevyhodila vyrážka. Ďalej uviedol, že v súvislosti s prípravou článkov vždy kontaktoval všetky strany, či to boli advokáti, policajti, prokurátori aj členovia organizovanej zločineckej skupiny. V súvislosti s rýchlosťou rozhodovania žalobkyne napísal, že rozhodla expresne rýchlo, resp. kozmicky, pričom vychádzal z posúdenia rýchlosti L.. U., nemal možnosť sa oboznámiť so sporným uznesením. Vedomosti o tom, ako zákon určuje pravidlá pre vykonávanie dokazovania a hodnotenie dôkazov v trestnom konaní má iba rámcové. Pokiaľ ide o sporné články vychádzal z výpovede U. Černáka. U. uviedol, že nechová žiadnu emóciu voči žalobkyni. V článku je popísané zastavenie trestného stíhania voči L. M. a ľudia na to reagovali. Tvrdenie, že L.. F. ,, zmietla 4 vraždy zo stola“ je pravdivé bez ohľadu na to, akú emóciu táto informácia vyvolá. 11. Z listinných dôkazov- fotokópií predmetných článkov uverejnených v týždenníku PLUS 7 DNÍ č. 17/2016 (str. 124 a 125), č. 22/2016 (str. 95-98), č. 25/2016 (str. 83-86) súd zistil, že v uvedených článkoch boli okrem iného uverejnené vyššie uvedené tvrdenia ako aj fotografie žalobkyne (bod. 3 rozsudku). 12. Z mediálnych zdrojov :článok „Generálna prokuratúra: I. v médiách dostáva neadekvátny priestor, vykresľujú ho neobjektívne“, zverejnený dňa 3.11.2016 na stránke <http://www.hlavnespravy.sk/generalna-prokuratura-cernak-v-mediach-dostava-neadekvatny-priestorvykresluju-ho-neobjektivne/854043>, článok „Černák je desaťnásobný vrah. Dostáva neadekvátny priestor, tvrdia prokurátori“ zverejnený dňa 3.11.2016 na stránke http://hnonline.sk/slovensko/853791-cernak-je-desatnasobny-vrah-dostava-neadekvatny-priestor-tvrdia-prokuratori, súd zistil, že žalobkyňa verejne vystupovala pred médiami vo vzťahu k predmetnej kauze. 13. Z odôvodnenia uznesenia GP zo dňa 20.04.2016 č. XIV Gv 21/2014, ktorým žalobkyňa vyhovela sťažnosti obvineného L. M. vo veci „vraždy Z. M. a z uznesenia GP zo dňa 18.04.2016 č. XIV Gv 22/2014, ktorým žalobkyňa vyhovela sťažnostiam obvinených L. M., U. G. a U. M. vo veci „vraždy C.. X. V.“ súd zistil konkrétne zákonné dôvody jej postupu. 14. Zo stanovísk Generálnej prokuratúry SR k jednotlivým rozhodnutiam a procesnému postupu žalobkyne súd zistil, že GP SR konštatovala, že v predmetných konaniach žalobkyňa postupovala v súlade so zákonom. 15. Z uznesenia OR PZ v Prešove zo dňa 14.11.2016 ČVS: D.-XXX/X-VYS-PO-XXXX a z uznesenia NAKA zo dňa 23.11.2016 ČVS:P.-XXX/NKA-PK-ZA-XXXX súd zistil, že trestné oznámenia U. I. voči žalobkyni boli odmietnuté. 16. Zo zápisnice o výsluchu svedka U. F., ktorého autor článku označil ako svojho informátora a zo zápisnice o konfrontácii medzi U. F. a C. U. zo dňa 22.12.2016 súd zistil, že U. F. viackrát uviedol, že skutočnosti, ktoré uvádzal C. U., ktoré tento uverejnil v predmetných článkoch, si vymyslel. 17. V zmysle čl. 16 ods. 1 Ústavy Slovenskej

republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len „Ústava SR“) „Nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia je zaručená.“.

18. Podľa čl. 19 ods. 1 až 3 Ústavy SR „Každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena. Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života. Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe.“.

19. V súlade s čl. 1 a čl. 7 Charty základných práv Európskej únie (ú.v. 2010/C 83/02) „Ľudská dôstojnosť je nedotknuteľná. Musí sa rešpektovať a ochraňovať. Každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a komunikácie.“.

20. Podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (oznámenie č. 209/1992 Zb.) „Každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.“.

21. V zmysle čl. 10 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd („Sloboda prejavu“) „Výkon týchto slobôd, pretože zahŕňa aj povinnosti aj zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam obmedzeniam alebo sankciám, ktoré ustanovuje zákon a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky, ochrany povesti alebo práv iných, zabráneniu úniku dôverných informácií alebo zachovania autority a nestrannosti súdnej moci.“.

22. Podľa § 11 OZ fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.
23. Podľa § 13 OZ , ods. (1) Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.
(2) Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.
(3) Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.
24. Podľa § 215 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu. Skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona.
25. V zmysle platnej judikatúry ustanovenie § 11 OZ poskytuje ochranu voči takým zásahom, ktoré sú objektívne spôsobilé privodiť ujmu na integrite oprávneného subjektu tým, že znižujú jeho vážnosť a dôstojnosť v očiach spoluobčanov a tak ohrozujú jeho postavenie a uplatnenie sa v spoločnosti. Zásah musí byť objektívne spôsobilý takúto ujmu spôsobiť. Musí ísť o jednanie proti mravnej integrite, znižovanie dôstojnosti, vážnosti, cti, o jednanie z hľadiska vzťahu k spoluobčanom, o jednanie ohrozujúce postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Forma ochrany a tým aj súdneho výroku a prípadnej reparácie následkov závisí od charakteru porušenia a ujmy a od okolností prípadu a vhodnosti prostriedkov nápravy. Je potrebné robiť rozdiel medzi kritikou a neoprávneným zásahom, pričom rozdiel medzi nimi treba umiestniť v rozhodujúcom hľadisku pravdivosti, vernosti, objektívnosti a cieľa, ktorý je konkrétnym prejavom sledovaný. Zákonná ochrana je daná ak vytýkané prejavy sú zásadne nepravdivé, alebo pravdu skresľujúce. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že v danom prípade boli splnené zákonné podmienky pre poskytnutie právnej ochrany podľa § 13 Obč. zák. Súd sa stotožnil s právnym názorom žalobkyne, že v rámci vykonaného dokazovania sa žalovanému nepodarilo, a to ani sčasti, preukázať pravdivosť sporných difamujúcich tvrdení, ani vecný základ napadnutých hodnotiacich úsudkov. Aj podľa názoru súdu bol postup žalobkyne v predmetných kauzách predmetom nedôvodnej kritiky, vychádzajúcej z nepravdivých a neúplných informácií. Z hľadiska tematického zamerania článkov sú vo vzťahu k žalobkyni ťažiskovými skutkové tvrdenia autora o tom, že žalobkyňa „zmieta“ zo stola obvinenia vznesené vyšetrovateľmi L. M. a ďalším „mafiánom“ z násilnej trestnej činnosti, a to zjavne ignorujúc výpovede odsúdeného U. I. a svedkov X. C. a U. F.. V týchto súvislostiach je potrebné uviesť, že kritika osoby prokurátora a jeho profesionálneho postupu je v zásade prípustná, avšak nesmie prekročiť určité limity, keďže je vo verejnom záujme, aby prokurátori mali dôveru verejnosti. Keďže žalovaný v danej súvislosti namietal, že v prípade žalobkyne ide svojím spôsobom o osobu verejného záujmu, rovnako ako v prípade sudcu, je na mieste poukázať

na nález Ústavného súdu SR v zmysle ktorého „Potreba vymedzenia a miery prípadnej kritiky u sudcu ako verejne činnej osoby je ďaleko intenzívnejšia ako u iných verejne činných osôb vzhľadom na jeho špecifické postavenie v systéme orgánov verejnej moci, ktoré je do istej miery odlišné od iných verejne činných osôb, najmä preto, že sudca pri výkone súdnej moci zasahuje významným spôsobom do právneho postavenia fyzických osôb a právnických osôb, zakladá ich práva a určuje povinnosti. Pri prekročení dovolených limitov prípustnej kritiky by táto kritika mohla negatívne vplývať aj na prijímanie všetkých (mnohých) rozhodnutí súdov očami širšej, nielen dotknutej verejnosti.“ Súd tiež dospel k záveru, že z dokazovania vyplýva, že autor článku spracoval tému neodborne (bez elementárnych znalostí trestného práva procesného), povrchne a tendenčne, pričom niektoré informácie poskytnuté orgánmi činnými v trestnom konaní vôbec nepublikoval (napr. zásadné odpovede hovorkyne GP SR P.. P. na otázky autora zo dňa 25.4.2016). Autor článkov nielenže neposkytol verejnosti úplné informácie, na ktoré má verejnosť právo, ale ju zavádzal, keď selektívne „citoval“ z odôvodnenia rozhodnutia žalobkyne v prípade vraždy X. V. „I. a sýkorovci: T. spojila vražda prednostu“. Predmetné rozhodnutie pritom, ako uviedol vo svojej výpovedi, vôbec nemal k dispozícii. Z výpovede autora článkov vyplýva, že pri ich tvorbe vychádzal najmä z výpovedí černákovcov, osobitne U. I. a U. F. s tým, že iba informoval o tom, kto mu čo povedal. Spôsob spracovania informácií autorom, skresľovanie faktov a ich zámerné prispôsobovanie „dosiahnutiu senzácie“ však svedčia o úplnom opaku. Navyše, išlo o tvrdenia,, ktorých pravdivosť si autor žiadnym spôsobom neoveril. Nerešpektovanie základných pravidiel Etického kódexu novinára sa u autora článku prejavilo aj v prípade jeho informátora U. F., čo súd zistil zo zápisnice z výsluchu U. F. v trestnej veci a následnej konfrontácie so samotným autorom zo dňa 22.12.2016, kde autorov „informátor“ U. F. priznal, že si v rozhovore s ním vymýšľal a klamal. Medzi hlavné zdroje autora článkov tak patrili nedôveryhodné osoby, ktoré preukázateľne klamali a manipulovali s faktami. V zmysle platnej judikatúry „Neoprávneným zásahom je zásadne každé nepravdivé tvrdenie alebo obvinenie, ktoré zasahuje práva chránené ustanoveniami § 11 a nasl. OZ. Bezvýznamná je skutočnosť, či si bol pôvodca zásahu vedomý nepravdivosti svojho tvrdenia, alebo či išlo len o nedbanlivostné preberanie poznatkov a ich rozširovanie. Zásadne sa nedá úspešne brániť proti žalobe na ochranu osobnosti tým, že žalovaný šíril len tie údaje, ktoré sám počul.“ Z vykonaného dokazovania vyplýva, že autor článku si osvojil skutočnosť, že žalobkyňa nerozhodovala vo vzťahu k L. M. (a ďalším osobám) štandardne, objektívne a nestranne. S týmto záverom sa stotožnil a opakovane prezentoval v najčítanejšom slovenskom týždenníku. Možno konštatovať, že predmetné články vyvolávajú v čitateľovi negatívny dojem o osobe žalobkyne. Z uvedeného je zrejmé, že táto nedôvodná kritika žalobkyne zasiahla do jej cti, ľudskej dôstojnosti, dobrého mena, povesti a do jej súkromia. Aj podľa názoru súdu sporné články vnášajú postup žalobkyne v ňou dozorovaných trestných veciach do kriminálnych korupčných súvislostí, čo je nezlučiteľné s výkonom funkcie prokurátora Generálnej prokuratúry SR. Vzniká tým stav profesionálnej a osobnej diskvalifikácie žalobkyne, s priamym dopadom do jej osobnostnej sféry. To všetko navyše po jej viac než 36-ročnom nepretržitom a intenzívnom boji s kriminalitou a organizovaným zločinom na tých najvyšších úrovniach spoločenskej nebezpečnosti, ktorého výsledky boli nielen z pozície GP SR opakovane hodnotené pozitívne, čo vyplýva zo stanovísk GP SR ako aj z výpovede U.. P. X.. Jedným z mnohých negatívnych dôsledkov uverejnenia predmetných článkov, ktorý potvrdili aj svedkovia L.. Y. Mlejová, X. F. a P. F. a U.. P. X., bol aj predčasný odchod žalobkyne do dôchodku, hoci bola pripravená a ochotná dokončiť dozorované trestné veci. Súd preto dospel k záveru, že základ nároku žalobkyne je jednoznačne daný. V zmysle ustanovenia § 13 ods. 2 OZ je súd povinný skúmať dve zákonom stanovené hľadiská a to závažnosť vzniknutej ujmy a okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo. V zmysle platnej judikatúry už samotný fakt, že neoprávneným zásahom do chránených práv žalobkyne došlo prostredníctvom médií, zakladá nárok žalobkyne na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Súd vychádzal zo skutočnosti, že tento zásah do osobnostných práv žalobkyne, ktorého cieľom bolo znížiť jej dôstojnosť a váţnosť, mal širokú publicitu a preto aj následky tohto zásahu sú omnoho vážnejšie a citeľnejšie, ako to vyplýva aj z výpovedí svedkov vypočutých v tomto konaní. Negatívny dopad tohto zásahu do práv žalobkyne sa premietol nielen do sféry odborného a profesionálneho života ale zasiahol aj do sféry privátnych a spoločenských vzťahov žalobkyne. Ďalšou významnou okolnosťou je skutočnosť, že žalobkyňa bola v čase uverejnenia predmetných článkov vo funkcii prokurátorky na Generálnej prokuratúre SR, ktorej hlavnou prioritou by malo byť, dbať o to, aby nedochádzalo k porušovaniu zákonov, resp. aby tieto porušenia boli náležite potrestané. Uverejnením predmetných článkov v najčítanejšom týždenníku žalovaný výrazne znížil aj dôveryhodnosť žalobkyne v očiach všetkých občanov SR, čo zdôrazňuje význam negatívneho zásahu do jej práva na ochranu osobnosti. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd dospel k záveru, že nárok žalobkyne na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je oprávnený a za primeranú považoval sumu 10.000 Eur, ktorá podľa názoru súdu zodpovedá satisfakčnej a preventívnej funkcii tejto finančnej náhrady. V časti nemajetkovej

ujmy vo výške 40.000 Eur súd žalobu zamietol, nakoľko vzhľadom na intenzitu zásahu ako aj okolnosti prípadu považoval priznanú sumu vo výške 10.000 Eur za primeranú. 26. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 odsek 1 CSP a priznal žalobkyni plnú náhradu trov konania, nakoľko bol v konaní úspešný. Aj keď žalobkyni nebola priznaná ňou požadovaná výška náhrady nemajetkovej ujmy, skutočnosť, že jej súd priznal nemajetkovú ujmu, možno hodnotiť v zmysle zásad úspechu ako plný úspech vo veci. O výške náhrady trov konania rozhodne v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.
Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).
Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.